

- να κηρύξει παράνομη κάθε πληροφορία που προωθήθηκε σε εθνικές αρχές, μεταξύ των οποίων η ανακοίνωση της 9ης Ιουνίου 2020 και η τελική έκθεση της 8ης Δεκεμβρίου 2020·
- να υποχρεώσει την Επιτροπή να καταβάλει στην προσφεύγουσα το ποσό των 3 026 388,74 ευρώ ως αποζημίωση για την προσωρινώς υπολογιζόμενη ζημία την οποία υπέστη λόγω των παράνομων ενεργειών της OLAF, λόγω της μείωσης των επαγγελματικών δραστηριοτήτων και λόγω της προσβολής της φήμης της, πλέον τόκων, βάσει ετήσιου επιτοκίου ύψους 8 % από τις 15 Ιουνίου 2020 έως την πλήρη εξόφληση·
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δεκατέσσερις λόγους.

1. Ο πρώτος αφορά παραβίαση των αρχών της διαφάνειας και της ανεξαρτησίας της έρευνας της OLAF.
2. Ο δεύτερος αφορά παραβίαση της αρχής της αμεροληψίας.
3. Ο τρίτος αφορά προσβολή του δικαιώματος μη αυτοενοχοποιήσεως.
4. Ο τέταρτος αφορά προσβολή του δικαιώματος πληροφόρησης κατά το άρθρο 7, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 883/2013 ⁽¹⁾.
5. Ο πέμπτος αφορά προσβολή του δικαιώματος της προσφεύγουσας να τύχει ακροάσεως πριν ληφθούν αρνητικά μέτρα σε βάρος της.
6. Ο έκτος αφορά προσβολή του τεκμηρίου αθωότητας.
7. Ο έβδομος αφορά παραβίαση των αρχών της εμπιστευτικότητας και της προστασίας δεδομένων, κατά το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) 883/2013.
8. Ο όγδοος αφορά προβάλλεται παράβαση του άρθρου 41, παράγραφος 2, στοιχείο β', του Χάρτη των Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης: προσβολή του δικαιώματος της προσφεύγουσας να έχει πρόσβαση στον φάκελο και παραβίαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως.
9. Ο ένατος αφορά παράβαση του κανονισμού (ΕΚ) 1049/2001 ⁽²⁾.
10. Ο δέκατος αφορά παραβίαση της αρχής της δέουσας επιμέλειας.
11. Ο ενδέκατος αφορά παράβαση της υποχρέωσης αιτιολογήσεως.
12. Ο δωδέκατος αφορά προσβολή των δικαιωμάτων άμυνας της προσφεύγουσας.
13. Ο δέκατος τρίτος αφορά την ακύρωση των αποφάσεων της OLAF.
14. Ο δέκατος τέταρτος αφορά την εξωσυμβατική ευθύνη της OLAF για ζημία την οποία υπέστη η προσφεύγουσα.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 883/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Σεπτεμβρίου 2013, σχετικά με τις έρευνες που πραγματοποιούνται από την Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Καταπολέμησης της Απάτης (OLAF) και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1073/1999 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 1074/1999 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 248, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1049/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2001, για την πρόσβαση του κοινού στα έγγραφα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του Συμβουλίου και της Επιτροπής (ΕΕ 2001, L 145, σ. 43).

Προσφυγή της 5ης Φεβρουαρίου 2021 — Primagra κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-101/21)

(2021/C 163/52)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Primagra a.s. (Mlín, Τσεχική Δημοκρατία) (εκπρόσωποι: S. Sobolová και O. Billard, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απαγόρευση χορήγησης επιδοτήσεων η οποία επιβλήθηκε με έγγραφο της καθής της 22ας Οκτωβρίου 2020, ARES (2020) 5759350·
- να καταδικάσει την καθή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει πέντε λόγους ακυρώσεως.

1. Με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα προβάλλει τόσο άμεση όσο και έμμεση προσβολή των θεμελιωδών δικαιωμάτων της, υποστηρίζοντας ότι σε κανένα στάδιο της έρευνας που οδήγησε στην επιβολή του προσβαλλομένου μέτρου δεν της παρασχέθηκε η δυνατότητα να ασκήσει το δικαίωμα ακροασώς της.
2. Με τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η καθής δεν έχει αρμοδιότητα να προβαίνει σε οικονομικό έλεγχο συγκεκριμένων επιδοτήσεων και να λαμβάνει αποφάσεις επί συγκεκριμένων αιτήσεων χορήγησης επιδοτήσεων από τα Ευρωπαϊκά Διαρθρωτικά και Επενδυτικά Ταμεία, διότι η καθής μπορεί μόνο να εξετάζει τον γενικό βαθμό συμμόρφωσης των συστημάτων διαχείρισης και ελέγχου που εφαρμόζονται από τα κράτη μέλη, αλλά δεν έχει καμία απολύτως εξουσία να προβαίνει σε λεπτομερή οικονομικό έλεγχο και να λαμβάνει αποφάσεις επί συγκεκριμένων αιτήσεων χορήγησης επιδοτήσεων τις οποίες υποβάλλουν μεμονωμένες εταιρίες.
3. Με τον τρίτο λόγο ακυρώσεως η προσφεύγουσα προβάλλει ότι η καθής δεν έχει αρμοδιότητα να ερμηνεύει και να εφαρμόζει το εσωτερικό δίκαιο των κρατών μελών, διότι οι εξουσίες της οριοθετούνται αυστηρώς από την αρχή των δοτών αρμοδιοτήτων που απαντά στα άρθρα 5 και 13 της Συνθήκης της Ευρωπαϊκής Ένωσης, κάθε παρέκκλιση δε από την αρχή αυτή υπόκειται σε αυστηρά κριτήρια και, τέλος, από τον συνδυασμό της αρχής των δοτών αρμοδιοτήτων και των διατάξεων των Συνθηκών συνάγεται σαφώς αναρμοδιότητα της καθής να εφαρμόζει το εσωτερικό δίκαιο ενός κράτους μέλους. Εν πάση περιπτώσει, οι διατάξεις της τσεχικής νομοθεσίας στις οποίες στηρίχθηκε η καθής δεν υπόκεινται σε έλεγχο με βάση τον κανονισμό 1303/2013⁽¹⁾, ο οποίος αποτελεί τη νομική βάση της διαδικασίας οικονομικού ελέγχου που οδήγησε στην επιβολή του προσβαλλομένου μέτρου.
4. Με τον τέταρτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής δεν απέδειξε το περιεχόμενο της τσεχικής νομοθεσίας και έσφαλε κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή της. Αντί να αποδείξει το περιεχόμενο της τσεχικής νομοθεσίας όπως απαιτείται από τη νομολογία του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η καθής προέβη σε ολότελα εσφαλμένη ερμηνεία της, ιδίως δε του άρθρου 4c του νόμου περί συγκρούσεως συμφερόντων, μη λαμβάνοντας σκοπίμως υπόψη τη νομολογία των τσεχικών δικαστηρίων καθώς και την τελική, δεσμευτική και εκτελεστή απόφαση των τσεχικών αρχών σχετικά με το αντικείμενο της διαδικασίας οικονομικού ελέγχου που οδήγησε στην επιβολή του προσβαλλομένου μέτρου.
5. Με τον πέμπτο λόγο ακυρώσεως προβάλλεται ότι η καθής έσφαλε επίσης κατά την ερμηνεία και την εφαρμογή του δικαίου της Ένωσης, καθόσον συνήγαγε εσφαλμένως το συμπέρασμα ότι υφίστατο παράβαση του άρθρου 61 του δημοσιονομικού κανονισμού⁽²⁾, και καθόσον δεν κατέδειξε ότι οι τσεχικοί κανόνες περί συγκρούσεως συμφερόντων αντιβαίνουν στις βασικές αρχές του δικαίου της Ένωσης.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 1303/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Δεκεμβρίου 2013, περί καθορισμού κοινών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής, το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο Αγροτικής Ανάπτυξης και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και περί καθορισμού γενικών διατάξεων για το Ευρωπαϊκό Ταμείο Περιφερειακής Ανάπτυξης, το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο, το Ταμείο Συνοχής και το Ευρωπαϊκό Ταμείο Θάλασσας και Αλιείας και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1083/2006 (ΕΕ 2013, L 347, σ. 320).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ, Ευρατόμ) 2018/1046 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιουλίου 2018, σχετικά με τους δημοσιονομικούς κανόνες που εφαρμόζονται στον γενικό προϋπολογισμό της Ένωσης, την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) αριθ. 1296/2013, (ΕΕ) αριθ. 1301/2013, (ΕΕ) αριθ. 1303/2013, (ΕΕ) αριθ. 1304/2013, (ΕΕ) αριθ. 1309/2013, (ΕΕ) αριθ. 1316/2013, (ΕΕ) αριθ. 223/2014, (ΕΕ) αριθ. 283/2014 και της απόφασης αριθ. 541/2014/ΕΕ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΕ, Ευρατόμ) αριθ. 966/2012 (ΕΕ 2018, L 193, σ. 1).